

Amikor a hírt megtudtam, nem tudtam, egyszerűen képtelen voltam érdemben értelmesen reagálni a megváltoztathatatlan tényre: meghalt Szántay Gyuri.

Jól ismertük Őt, persze nem a közéleti embert, nem a gyömrői fogorvost, nem a Rendelőintézetet közel 20 évig igazgató Főorvost, nem az első „Gyömrő díszpolgára” kitüntetést büszkén viselő gyömrői lakost. Sokkal inkább a valahai karcagi diákot, aki szenvedélyesen gyűjtött minden, Karcaggal kapcsolatos írást, könyvet, kiadványt. Bizonyosságul idéznék egy 2011-ből származó írásából: „Karcaggal és ottani, vagy elszármazott egykori barátokkal, ismerősökkel kapcsolatot tartok. A helyi újságot kéresemre küldik nekem, a karcagi TV adását naponta megnézem. Az Öregdiákok egyesületének rendes tagja vagyok. Kapcsolatom soha nem szakadt meg a Várossal. Egy időben gyakran meghívást kaptam vadászatokra, ahol sok szép napot töltöttem el újabb és egykori barátaimmal. Október első hét végét mindig »OTTHON« töltöm, és részt veszek a Gimnáziumban rendezett összejövetelen, majd az azt követő ebéden.”

1936. október 29-én született Szolnokon. Édesanyja, Ökrös Mária az én Édesanyámmal együtt járt a Karcagi Református Nagykun Gimnáziumba. Édesapja, Szántay Ferenc Kuncsorbán volt főjegyző, két fiával maradt özvegyen, és talált új Anyát a fiúknak, na meg az ezek után született egy fiúnak (1936), és egy lánynak (1942).

Az elemi iskola után Gyurival együtt lettünk kis gimnazisták az akkor még nyolc osztályos Karcagi Református Nagykun Gimnáziumban. (A családjaink közötti „párhuzamosság” tovább folytatódott: Gyuri Húga, Mari az én húgommal egy osztályba járt.) Az államosítás következtében okításunk az általános Iskolával folytatódott, de a Szántay család számára megszakadt. 1951-ben a karcagi zaklatások elől Ózdra menekültek: kulák-család, volt főjegyző Apa. (A Család hányattatásairól külön regényt lehetne írni.) Onnan „megszabadulva” Gyöngyösön találtak menedéket, Gyuri ott is érettségizett, és onnan nem vették fel az Orvosi Egyetemre (osztályidegen). A gyöngyösi Kórház kórbonctanán műtősegédkedett, dolgozott fotolaborban, a (osztályidegeneknek minősítettek katonaköteles fiúgyermekait gonosz módon ÁVH osztagba behívó parancs elől) katonaság elől pedig a Református Teológiára iratkozott be. Kitartóan ismét és ismét felvételizett (összesen négyszer), nem adta fel, és amikor a fogorvosi egyetemre kapott lehetőséget – elfogadta. Így lett fogorvos 30 éves korában, korosztályos kollégái majd 10 évvel voltak fiatalabbak.

Későbbi Feleségével a második felvételi vizsgán ismerkedett meg, a házasságra hét év múlva került sor. Gyömrőn kaptak állást mind a ketten, nemsokára megszületett az első gyerek: Gyuri, majd második: Pisti.

1980: 42 évesen mellrákban meghalt a Felesége, dr. Szabó Mária (fogorvos). Még ebben az évben 80 évesen meghalt az édesapja is. A 14 és 11 éves fiúgyermekkel egyedül maradt Gyuri – feleségének tett ígéretnek eleget téve – rövidesen megnősült (hogy ne csonka családban, csak férfikéz alatt nőjenek fel a fiúk).

Gyuri olyan nevelőanyát keresett a fiúknak, akit a gyerekek elfogadnak. Talált is Maglódon, Lázár Mária Éva építész-mérnök személyében. 35 év nagyon jó házasság lett ebből, és 1983-ban egy harmadik fiúgyermek is született. Nehéz, egyszerű, de szép életük volt. Mindketten nagyon sokat dolgoztak, családi házat építettek Gyömrőn, tanították a fiúkat. A gyerekek: György (1966) általános orvos, fogszakorvos, nő, 2 gyermek; István (1969) fogtechnikus, nő, 2 gyermek; Ferenc (1983) jogász, közigazdász.

Szántay Gyurinak nagyon komoly tehetsége volt a zene, a dzsessz területén. Már gimnazista korában saját zenekara volt (1953-55!). A fogorvoslás mellett művelhette volna a zenélést – hasonlóan kollégájához, az általa is nagyon tisztelt Vukán Györgyhöz – de Ő a szakmáján kívül a családjáért élt mindig. Ezért dolgozott nagyon sokat. Jól találtak egymásra (ahogy mondták, a „falusi orvoslást” és „falusi építészetet” művelték).

Dr. Szántay György 50 évet töltött el a szakmában, az Ő kapcsolatai révén indult el Gyömrőn a fogorvosi ellátás. Szakmaisága, emberi kapcsolatteremtő képessége, egyenessége okán rendelőintézeti igazgatói feladattal bízták meg. Új technikával felszerelt laboratóriummal, és röntgennel adta át közel 20 év után az intézet vezetését, amikor egy rendelet a továbbiakban nem engedte volna meg a fogorvosi munkát is az igazgatás mellett. Ő a fogorvoslást választotta. Gyömrőn – első élő személyként – díszpolgárnak választották.

Dr. Szántay György régi tagja volt a Karcagi Öregdiákok Baráti Körének, rendszeresen (az évi 500 Ft-os tagdíj helyett) évi 20.000 Ft-tal támogatta a Baráti Kört. A rendezvényeken lehetőleg mindig részt vett, Feleségével együtt. Elmaradhatatlan volt az október első szombatján megrendezett összejöveteleken, a Közgyűléseken, és természetesen nem hagyta ki birka-ebédet sem. Ugyanígy rendre megjelent a Berekfürdőben is, általában szeptemberben, amikor mi (az 1955-ben érettségizettek) a szokásos évenkénti találkozókat tartottuk. Az utóbbi években rendszeresen összejöttünk a fürdőn kívül is, hiszen Gyuri a „fiúkat” 100%-ban, a „lányokat” pedig többségükben jól ismerte. Többször előfordult, hogy a (szokásos) birka-vacsora után szintetizátorhoz ült, vagy tangóharmonikával játszotta a talpalávalót, de szívesen kísérte a nótázást is.

Közénk tartozott.

Nyugodj békében Szántay Gyuri!

Dévai Huba